

Advent: 18 de Desembre

Text de l'Evangelí (Mt 1,18-24): El naixement de Jesús, el Messies, fou d'aquesta manera: Maria, la seva mare, estava unida amb Josep per acord matrimonial i, abans de viure junts, Ella es trobà que havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home just i no volia difamar-la públicament, resolgué de desfer en secret l'acord matrimonial.

Ja havia pres aquesta decisió, quan se li va aparèixer en somnis un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que Ella ha concebut ve de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè Ell salvarà dels pecats el seu poble». Tot això va succeir perquè es complís allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge concebrà i tindrà un fill, i li posaran el nom d'Emmanuel, que vol dir “Déu amb nosaltres”». Quan Josep es despertà, va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat i va prendre a casa la seva esposa.

«Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, la litúrgia de la paraula ens convida a considerar el meravellós exemple de sant Josep. Ell fou extraordinàriament sacrificat i delicat amb la seva promesa Maria.

No hi ha dubte que ambdós eren persones excel·lents, enamorats entre ells com cap altra parella. Però, alhora, cal reconèixer que l'Altíssim volgué que llur amor esponsalici travessés circumstàncies molt exigents.

Ha escrit el Papa sant Joan Pau II que «el cristianisme és la sorpresa d'un Déu que s'ha posat a favor de la seva criatura». De fet, ha estat Ell qui ha pres la “iniciativa”: per a venir a aquest món no ha esperat a que féssim mèrits. Amb tot, Ell proposa la seva iniciativa, no la imposa: gairebé —diríem— Déu ens demana “permís”. A Santa Maria se li proposà —no se li imposà!— la vocació de Mare de Déu: «Ell, que havia tingut el poder de crear-ho tot a partir del no-res, va negar-se a refer el que havia estat profanat si no hi concorria Maria» (Sant Anselm).

Però Déu, no solament ens demana permís, sinó també contribució amb els seus plans, i contribució heroica. I així fou en el cas de Maria i Josep. En concret, el Nen Jesús necessità uns pares. Més encara: necessità l'heroisme dels seus pares, que varen haver d'esforçar-se molt per a defensar la vida del “petit Redemptor”.

El que és ben bonic és que Maria revelà molt pocs detalls del seu infantament: un fet tan emblemàtic és relatat amb només dos versets (cf. Lc 2,6-7). En canvi, fou més explícita en parlar de la delicadesa que el seu espòs Josep tingué amb Ella. El fet fou que «abans de viure junts, quedà embarassada per obra de l'Esperit Sant» (Mt 1,19), i per tal de no córrer el risc d'infamar-la, Josep hauria preferit desaparèixer discretament i renunciar al seu amor (circumstància que el desafavoria socialment). Així, abans que hagués estat promulgada la llei de la caritat, sant Josep ja la practicà: Maria (i el tracte just amb ella) fou la seva llei.